

– Jag var trött för jag hade pendlat från Landskrona till Jämtland. Jag har arbetat här tidigare i perioder. Det är en mycket trevlig vårdcentral, hjälpsam personal och bra samarbete med den kommunala sjukvården.

Bernt Kjell har också valt deltid. Han arbetar 60 procent med inriktning på BVC.

– Jag vill kunna fungera lite bättre privat. Det avgörande var att jag fick möjlighet att jobba deltid utan press och med löfte om att arbetsgivaren fyller upp med linjeläkare. I grunden handlar det om förtroende för att arbetsgivaren vill satsa på primärvården.

53 000 kronor i månaden

Heltidslönen är 53 000 kronor i månaden, vilket är några tusen mer än de högst betalda distriktsläkarna i Jönköpings läns landsting och bland de högre distriktsläkarlönerna i södra Sverige. Tidigare var löneläget i länet bland de lägsta i Sverige. Nu ligger länet på ett genomsnitt, men Smålandsstenar har också fått glesbygdstillägg.

De fem nya läkarna hävdar att en bättre arbetsmiljö kommit i första hand för dem. Men Kerstin Jigmo, primärvårdschef i Gislaved, tror ändå att lönen spelar roll.

– Man måste visa även med plånbocken. Det är svårt att rekrytera till mörkaste Småland om man inte är löneledande, säger hon.

För landstinget blir notan ändå lägre än om man hade fortsatt att bemanna vårdcentralen med stafettläkare.

Nu finns det gott hopp om att täcka även den sista vakanta tjänsten. Fler läkare är intresserade av att komma och provjobba.

Och tack vare att det kommit nya läkare får vårdcentralen lättare att rekrytera andra yrkesgrupper som sjuksköterskor, distriktssköterskor och sekreterare om det skulle behövas.

Politikerna hade planer på att privatisera Smålandsstenars vårdcentral i ett försök att lösa bemanningsproblemen. Men personalen ville pröva sina egna idéer först och fick ett halvår på sig. Nu har man lyckats avvärja privatiseringen.

– De doktorer som hittills kommit har inte varit intresserade av privatisering. Har man en bra arbetsmiljö är inte driftsformen avgörande, säger Catarihna Petersson.

När Läkartidningens reporter lämnar Smålandsstenar en torsdag vid fyrtiden har hela vårdcentralens personal samlats kring levande ljus i fikarummet för möte. När det är slut ska de gå ut och äta tillsammans. Det gör de ganska ofta.

Elisabet Ohlin

Full bemanning efter lyckat utvecklingsprojekt i Ängelholm

II Vid Ängelholms sjukhus AB fick läkare ingå i ett utvecklingsprojekt för bättre hälsa, som egentligen vände sig till undersköterskor och vårdbiträden. Det visade sig vara ett lyckat drag.

– Mitt självförtroende har blivit betydligt bättre och i min yrkesroll är jag tuffare idag, säger överläkaren Britt Rasmussen.

Det nationella utvecklingsprojektet HAK (Hälsa Arbetsliv Kvinnoliv) har syftat till att uppnå bättre hälsa bland kvinnlig vårdpersonal, främst lågutbildad personal. Det treåriga projektet, som initierats och finansierats av Folkhälsoinstitutet, avslutades vid årsskiftet 2000/2001.

I Region Skåne har fyra arbetsplatser deltagit i projektet. På en av dem, medicinkliniken på Ängelholms sjukhus AB, valde projektledningen att bjuda in alla yrkeskategorier. Projektet har avslutats, men flera inslag lever kvar och utvecklas. Och nu erbjuds även manliga läkare att ta del av bland annat handledningsträffar och mentorer.

– Det finns ett glapp mellan yrkesgrupper i vården som bidrar till att vissa mår dåligt. Min målsättning med att bjuda in läkare i projektet var bland annat att öka förståelsen mellan olika yrkeskategorier, säger Anja Nyberg, verksamhetsutvecklare på Ängelholms sjukhus och är den som lett det lokala projektet.

Överläkare Britt Rasmussen har deltagit i HAK sedan starten. En gång i månaden har hon deltagit i en handledningsgrupp tillsammans med annan vårdpersonal, och en gång i månaden har hon träffat enpräst som varit hennes mentor.

– Handledningsträffarna handlade mycket om konflikthantering. Dessutom berättade många om sin personliga situation, vilket gjort det lättare att förstå hur vi fungerar på arbetsplatsen, säger Britt Rasmussen.

Uppskattad organisationsöversyn

– Mentorn har varit mycket viktig för mitt självförtroende, och HAK-projektet var den direkta anledningen till att jag skaffade mig en mentor. Utan en mentor känner man sig som läkare mycket ensam om något händer.

I projektet ingick också bl a motionsaktiviteter, massage och en översyn av organisationen. Det sistnämnda uppskattades särskilt av personalen.

Ulf Ahremark, överläkare och chef för enheten för kardiologi på medicinkliniken, instämmer i det stora värdet ar-

FOTOLIAN HAKANSSON

Handledningsträffarna ledde till en bättre stämning på avdelningen, säger överläkare Britt Rasmussen (th), här tillsammans med Anja Nyberg, verksamhetsutvecklare.

betet med organisationen haft. Han var först tveksam till att läkare skulle ingå i projektet, men ser idag så positivt på resultatet att han nu själv tagit kontakt med en mentor.

– Vi försöker att skapa ett sätt att leda verksamheten där så många som möjligt är delaktiga i besluten. Bland annat har vi bildat en ledningsgrupp med representanter för alla yrkesgrupper, som träffas en gång per vecka, säger Ulf Ahremark.

En som gärna sett fler läkare i HAK-projektet är chefsjuksköterskan Carina Nilsson, som själv varit mycket engagerad i projektet.

– Hade fler läkare varit med hade det varit lättare att få den process vi nu startat att fortgå, säger Carina Nilsson. Visst tycker läkare om förändringar, men bara så länge dessa inte påverkar dem själva!

Tesen om läkares förändrings(o)vilja kan kanske illustreras med intresset för de inslag i det nu avslutade projektet som trots allt lever vidare och nu finansieras av kliniken. Till handledningsgrupperna har endast en läkare anmält sig, medan 4–5 läkare har anmält intresse för att få en mentor.

– Självt har jag lärt mig förstå andras problem bättre, och efter att handledningsträffarna startade upplevde vi snabbt att stämningen på avdelningen blev bättre, säger Britt Rasmussen.

Huruvida hälsan har förbättrats till följd av projektet får den nationella utvärderingen svara på. Att projektet det lett till en trivsammare arbetsplats finns det dock tydliga tecken på, menar enhetschef Ulf Ahremark.

– Vi är förmodligen den enda enheten på sjukhuset som är fullbemannad, säger han.

Peter Örn